

- оновлення рухомого складу та виконання капремонту існуючих вагонів з модернізацією;
- оснащення ліній метрополітену МПЦ системами керування рухом поїздів та забезпечення безпеки руху;
- капремонт і реконструкція ескалаторного, вентиляційного, насосного обладнання, пасажирської автоматики, кабельних мереж електропостачання та зв'язку, обладнання підстанцій, колії, контактної рейки, тунельних, станційних та інших споруд з використанням новітніх технологій;
- впровадження енергозберігаючих технологій;
- надання фінансової допомоги КП «Харківський метрополітен»;
- придбання спецтехніки, обладнання для забезпечення належного функціонування метро[3].

Список використаних джерел: 1. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент/ Ілляшенко С.М. : Підручник. – Суми: ВТД «Університетська книга». – 2010. – С. 334.; 2. Захарчин Г.М., Андрійчук Ю.А. Планування інноваційної діяльності: альтернативи і етапи/ Актуальні проблеми економіки №5(131),2012. — С. 169-175. 3. <http://www.metro.kharkov.ua/uk/article/view/id/77/> Офіційний сайт КП «Харківський метрополітен»

ГОРДИЕНКО Г.В., студент, г.Днепропетровск ГВУЗ «ПГАСА»

УПРАВЛЕНИЕ НОВОВВЕДЕНИЯМИ В ОРГАНИЗАЦИИ

Современным фирмам необходимо постоянно адаптироваться к новым ситуациям, если они хотят не просто сохранить свой бизнес, но и добиться процветания. Один из мощнейших факторов, способствующих нововведениям, – наличие высокотехнологичных рабочих мест, где особую значимость приобретают идеи, информация и отношения. Многие изменения обусловлены информационными технологиями и Интернетом. Такие новшества, как электронный бизнес, планирование предпринимательских ресурсов, управление знаниями, требуют глубоких организационных изменений.

Нововведение – конечный результат инновационной деятельности, получивший реализацию в виде нового или усовершенствованного продукта, реализованного на рынке, нового или усовершенствованного технологического процесса, используемого в практической деятельности.

Управление нововведениями – это целенаправленная система управления инновационной деятельностью и отношениями, возникающими в процессе движения инноваций в организации, с целью достижения максимальной эффективности инноваций, как важнейшего фактора социально-экономического развития.

Цель управления нововведениями – определение основных направлений научно-технической и производственной деятельности организации в сферах разработки и внедрения новой продукции и технологий, модернизации и усовершенствовании выпускаемой продукции, дальнейшего развития производства и управления.

В организации выделяются следующие виды инноваций:

- Продуктовые инновации, или изменения вызванные созданием и внедрением новых элементов или моделей производимой продукции;
- Технологические инновации, или модернизация производства;
- Организационные инновации, или изменения вызванные

реструктуризацією компанії.

Управління нововведеннями може представляти із себе процеси різного рівня:

- проведення реінжиніринга, як удешевлення, модернізацію тех рішень, які були реалізовані раніше. При цьому відбувається удешевлення параметрів процесу управління без його кардинального змінення;
- розробка новачок на підприємстві, як суттєвих змін у управлінській технології в цілому, або в якійсь частині системи управління;
- впровадження інновацій як освоєння новшества, з'явившогося во зовнішньому середовищі організації.

Управління нововведеннями орієнтоване на впровадження інновацій і є складовою частиною стратегії розвитку організації і в той же час самостійною дисципліною, це одна із різновидностей функціонального менеджменту, безпосереднім об'єктом якого виступають інноваційні процеси, здійснювані во всіх сферах народного господарства, кінцевою метою яких є забезпечення високого рівня конкурентних переваг організації.

ГРИГОРЕНКО Я.О., аспірант відділу макроекономічного регулювання Державної навчально-наукової установи «Академії Фінансового Управління» при Міністерстві фінансів України., м. Київ, Україна

ОФШОР ЯК СУЧАСНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ

Сьогодні глобалізація стала одним з найбільш показників сучасного розвитку світової економіки, а міжнародний рух капіталу став досить звичайним явищем. В умовах зростання взаємозалежності країн залучення іноземних інвестицій стало одним з найважливіших питань для багатьох національних економік. Таке явище як офшорні зони створило нові надзвичайно широкі перспективи для міжнародного руху коштів, а використання офшорних компаній стало одним з найбільш перспективних інвестиційних інструментів. На сьогоднішній день, поняття «офшорна компанія» не знайшла свого міжнародного, правового або комерційного визначення. Механізми офшорних юрисдикцій створюють для підприємців сприятливий податковий, валютно-фінансовий режим здійснення господарської діяльності а також надають високий рівень комерційної та банківської таємниці. Наявність таких особливостей вплинуло на посилену увагу з боку міжнародного співтовариства, яке здійснює боротьбу проти незаконних фінансових операцій та операцій з відмивання грошей[1]. Це пов'язано з тим що одним з найбільш питань що виникає при співробітництві з офшорними зонами є складність розмежування між незаконною і правовою діяльністю, адже кордони між відмиванням коштів, відвертим ухиленням від сплати податків і легальними методами зменшення, або уникнення оподаткування є доволі тонкими [2].

Для підприємства співробітництво з офшорною юрисдикцією може нести позитивний характер, адже офшор може використовуватись як інструмент для реінвестування та спрощення доступу до іноземних інвестицій. Оскільки інвестиційний потенціал офшорних юрисдикцій є майже безмежним, то на рівні національної економіки можна також казати про перспективу залучення колосальних